

джерел та оптимального їх використання. Передусім йдеться про публічні кошти, а також участь приватних структур у фінансуванні відповідних заходів. До них належать з-поміж інших власники нерухомості та підприємці, діючі чи потенційні суб'єкти ділової активності у зоні ревіталізації історичних об'єктів нерухомості. На їхню зацікавленість інвестуванням в інфраструктурні об'єкти, що знаходяться на деградованій території, позитивно впливає застосування механізмів публічно-приватного партнерства.

Література:

1. Горблюк С. А. Громадська партисипація у політиці ревіталізації міста. *Теорія та практика державного управління*. 2020. № 4 (71). С. 118-125. URL: <https://periodicals.karazin.ua/tpdu/article/view/20707>
2. Горблюк С. А. Процесна модель вироблення публічної політики ревіталізації міста. *Державне управління та місцеве самоврядування*. 2020. № 4 (47). С.113-122.

Сибірцев В. В.

доктор економічних наук, професор
завідувач кафедри фінансів, банківської справи та страхування
Центральноукраїнський національний технічний університет
м. Кропивницький, Україна

ДЕРЖАВНЕ ФІНАНСОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ

Стратегія успішного розвитку національних економічних систем держав-лідерів останніми роками тісно пов'язана з лідерством у дослідженнях і розробках, появою нових знань, розвитком високотехнологічного виробництва і створенням масових інноваційних продуктів [1].

Інновації визначають успіх країни в глобальному конкурентному середовищі. Вони сприяють розвитку нових технологій, підвищують продуктивність та забезпечують сталий економічний розвиток.

Активна інноваційна політика привертає увагу інвесторів, які бачать можливість участі у розвитку передових технологій. У свою чергу, політику, яка стимулює дослідження та розвиток, робить доступними ресурси для інноваційних проектів і сприяє створенню сприятливого середовища для підтримки інновацій на рівні держави визначає державне фінансове регулювання.

Основні принципи державного фінансового регулювання інноваційного розвитку економіки:

1. Сприяння науковим дослідженням та розвитку нових технологій. Держава надає гранти для наукових досліджень та розробляє програми стимулювання інновацій у науці та технологіях.

2. Створення фінансових інструментів для підтримки інноваційних проектів. Шляхом розробки і реалізації таких фінансових механізмів, як венчурний капітал та фонди підтримки інновацій, держава залучає інвестиції в перспективні проекти, стимулює інвестиції у високотехнологічні галузі.

3. Регулювання податкової політики для стимулювання досліджень та розвитку. Держава встановлює податкові пільги для компаній, що здійснюють дослідження та впроваджують інновації, сприяє збільшенню фінансової привабливості таких проектів.

Першочерговими завданнями державного фінансового регулювання інноваційного розвитку економіки є фінансова підтримка та формування ефективної інфраструктури для інновацій.

Державна фінансова підтримка досліджень є ключовим інструментом для розвитку нових ідей та технологій. Фінансування стартапів та інноваційних підприємств забезпечує доступ до капіталу для молодих компаній, допомагає їм втілювати свої інноваційні ідеї в життя.

Розвиток наукових центрів (центрів досліджень) та інноваційних парків (кластерів, хабів) стимулює співпрацю між бізнесом та науковими установами, сприяє обміну ідеями та комерціалізації наукових розробок. Держава сприяє технологічному трансферу та обміну знаннями шляхом визначення механізмів для обміну технологічними рішеннями між різними секторами економіки та країнами.

Література:

1. Стратегія розвитку сфери інноваційної діяльності на період до 2030 року. Розпорядження Кабінету Міністрів України від 10 липня 2019 р. № 526-р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/526-2019-%D1%80#n12>

Ситницька С. С.

Київський національний університет імені Тараса Шевченка, м. Київ, Україна

ПРІОРИТЕТНІ ЗАВДАННЯ ІНСТИТУЦІОНАЛІЗАЦІЇ КРЕАТИВНОГО ФІНАНСОВОГО ЛІДЕРСТВА В УКРАЇНІ В УМОВАХ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ

У широкому фокусі актуальних питань, що потребують свого вирішення, належить проблематика інституційного забезпечення креативного фінансового лідерства в Україні за умов євроінтеграції. Незворотній курс реформ України спрямований на тісну євроатлантичну співпрацю, що представлена низкою політико-економічних інституцій Європейського Союзу, Тримор'я, Вишеградської групи та інших, актуалізує обґрунтування ефективних інституційних механізмів, що уможливлять модернізацію фінансової системи України на принципах відкритості, прозорості, правових гарантій збереження капіталів та інвестиційної привабливості для глобальних гравців фінансових ринків, як на період воєнного стану, так і повоєнного відновлення інтегрованої до ЄС національної економіки.

Науковий супровід процесів формування складових інституційного забезпечення сучасної фінансової системи України, заснованої на креативному фінансовому лідерстві, забезпечить послідовність у формуванні державної економічної політики та надасть конкурентні переваги в залученні додаткових інвестиційних ресурсів до масштабних інноваційних проєктів у повоєнному відновленні національної економіки.

Прискорення втілення нових технологій, інформатизації суспільства та гармонізації українського інтелектуального середовища з європейським дослідницьким середовищем потребує насамперед відповідних ресурсів. Управління креативним фінансовим лідерством в Україні створить інституційне підґрунтя та сформує інтелектуальний фаховий резерв для системного нарощення інноваційних технологій і рішень в фінансовій сфері національної економіки з метою перетворення її в привабливу екосистему як об'єкт для «приспаних» світових інвестицій у контексті співпраці з міжнародними інвестиційними фондами.

Креативне фінансове лідерство нині є важливою компонентою активізації інноваційної діяльності підприємців і дослідників. Запровадження нових підходів до творчого пошуку дасть змогу українським лідерам цілеспрямовано формувати нові цінності, генерувати ідеї, опанувати технології і знання, що інтенсифікують якісний розвиток організацій різних видів економічної діяльності для гідної відповіді України на новітні виклики перед державою, визначені Президентом України, зокрема такими як: продовольча безпека, енергетична безпека, економічне відновлення України та забезпечення справедливості для кожного її громадянина.

Проблематика теоретичного та методичного забезпечення розробки і вдосконалення фінансової системи України, в тому числі із застосуванням інструментів креативного